

Kurier Szczeciński

ROK ZAŁOŻENIA — 1945
WYD. AB
Cena 50 gr. Nr 221 (9946)
PIĄTEK, 20. IX. 63 r.
SOBOTA, 21. IX. 63 r.

Zgromadzenie Ogólne rozpoczęło debatę generalną

Nowa inicjatywa ZSRR

Dziś wystąpienie Kennedy'ego

NOWY JORK PAP. Pod znakiem nowej inicjatywy radzieckiej upłynął pierwszy dzień debaty generalnej Zgromadzenia Ogólnego NZ. Minister spraw zagranicznych ZSRR Andrzej GROMYKO w obszernym wystąpieniu:

1) zaproponował aby w pierwszym kwartale lub w pierwszym półroczu 1964 r. zwołać konferencję przywódców 18 państw, wchodzących w skład Komitetu Rozbrojeniowego (m. in. Polska);

2) oświadczył, że ZSRR zgadza się, aby USA i Związek Radziecki zachowały pewną ograniczoną liczbę pocisków rakietowych z głowicami jądrowymi aż do końca procesu rozbrojeniowego;

3) oznajmił, iż Związek Radziecki pragnie porozumieć się z USA w sprawie zakazu umieszczenia na orbicie obiektów z bronią jądrową.

GROMYKO PRZEMAWIAŁ na czwartkowym posiedzeniu

Zgromadzenia Ogólnego, które rozpoczęło debatę generalną. Podczas tej debaty delegaci poszczególnych państw przedstawiają stanowisko swych rządów wobec najważniejszych zagadnień polityki światowej i wysuwają propozycje rozwiązania różnych problemów międzynarodowych.

W DNIU DZISIEJSZYM debata będzie kontynuowana. W godzinach popołudniowych wygłosi na przemówienie prezydent Kennedy.

Leningradzka TV

Nowe locum Krystyny Keeler

LONDYN. Zwolniona z aresztu za kancją 3 000 funtów szterli, Christine Keeler stała się ostatnio właścicielką nieruchomości. Przeprowadziła się ona w tym tygodniu do starego domu (z początku XIX wieku), który niedawno kupiła w dzielnicy Marylebone, w pobliżu Regent's Park. Keeler, która według słów jej przyjaciółki, Mandy Rice Davies, otrzymała 23 000 funtów szterli, za publikację swych pamiątek w pewnym dzienniku, posiada także poważne udziały w firmie o jej życiu, zainicjowanym „The Christine Keeler Story”, kreowanym obecnie w Danii.

Wraz z Keeler, wprowadzili się do nowego mieszkania Paula Hamilton Marshall oraz Olive Brooker, oskarżone wspólnie z Keeler o fałszywe zeznania w sądzie. W nowym mieszkaniu otrzymywać będzie im nadal towarzysza w fotograf Kim Proctor, który mieszkał z nimi poprzednio przy ulicy Devonshire.

Bunt we francuskim więzieniu Fresnes

PARYŻ PAP. W oddziale politycznym więzienia Fresnes, na południe od Paryża, wybuchł w czwartek bunt więźniów. Jeden z nich rzucił się na strażnika i, obywatelski, odebrał mu klucze a następnie otworzył cele. Nie wszyscy jednak więźniowie przyłączyli się do buntu. Część z nich pozostała w celach. Między więźniami doszło do sprzeczki.

Dyrektor więzienia wezwał dwa oddziały żandarmerii, które przywróciły porządek po 45 minutach.

Urodziny w... samolocie

POPULARNY „pieśniarz Paryża” Maurice Chevalier obchodził swe 75 urodziny... w samolocie na wysokości 11 000 m, w drodze do Kanady.
(CAF)

Kurierem z zagranicy

◆ **WASZYNGTON.** Prezydent Kennedy powołał specjalny czteroosobowy komitet, który zajmuje się zaostriżającą się z dnia na dzień sytuacją rasową w stanie Alabama.

◆ **BELGRAD.** Dziś w Dubrowniku rozpoczyna obrady XI konferencja „Pugwash”.

◆ **RIO DE JANEIRO PAP.** Przechodzący z oficjalną wizytą w Brazylii prezydent Jugosławii Tito spotkał się wczoraj w mieście Brasília z prezydentem Goulartem.

◆ **PRAGA PAP.** KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji i KC Komunistycznej Partii Słowacji z głębokim żalem zawiadomili, że w Bratysławie zmarł Stefan Major, jeden z założycieli i wybitnych działaczy KPC.

Wokół Malajazji wre

Czy W. Brytania zerwie stosunki z Indonezją?

DJAKARTA PAP. Przedstawiciel szefa policji w stolicy Indonezji — Djakarcie oświadczył, że w mieście panuje spokój i że władze w zasadzie opanowały sytuację. Obserwuje się jednak w dalszym ciągu pewne napięcie.

W WYNIKU BURZLIWYCH DEMONSTRACJI, jakie miały miejsce w środę, zdemolowano około 50 domów i podpalono 50 samochodów należących do obywateli brytyjskich. Rzecznik policji dodał, że aresztowano pewną ilość demonstrantów.

Rezydencja ambasadora W. Brytanii, w której — po wczorajszej lotniczej ewakuacji części pracowników ambasady — urzęduje tylko 15 pracowników oraz hotel „Indonezja”, w którym zamieszkuje większość członków ambasady, są strzeżone przez spadochroniarzy.

Szef sił policyjnych Djakarty zwrócił się do mieszkańców miasta z apelem o zachowanie spokoju.

LONDYN PAP. W związku ze zdemolowaniem ambasady brytyjskiej w Djakarcie przez demonstrantów, którzy prote-

stawiali przeciwko utworzeniu Federacji Malajazji, liczne dzienniki brytyjskie rozpoczęły kampanię przeciwko prezydentowi Sukarno.

Dzienniki „DAILY SKETCH”, „DAILY HERALD” i inne podnoszą sprawę zerwania stosunków dyplomatycznych z Indonezją przez W. Brytanię.

DJAKARTA PAP. Indonezjanie zwiazki zawodowe obejmują kontrole nad wszystkimi brytyjskimi przedsiębiorstwami w Indonezji.

WEŹ UDZIAŁ W GRACH KONKURSOWYCH „GRYFA”

Dla uczestników

„KONKURSU
JESIENNEGO”

przeznaczono 70 nagród
pieniężno-rzeczowych
w tym główna nagroda

motocykl „JUNAK”

Niedzielne losowanie
odbędzie się
w Koszalinie
w sali Klubu-Kawiarni
W. D. K.
o godz. 12-tej.

3549-K

Specjaliści z USA w Rumunii

BUKARESZT PAP. W Rumunii przebywa grupa amerykańskich specjalistów z dziedziny przemysłu naftowego. Po krótkim pobycie w Bukareszcie specjaliści amerykańscy udali się w podróż po kraju, podczas której zwiedzą najważniejsze ośrodki naftowe Rumunii oraz zakłady przerobki ropy naftowej i instytuty naukowo-badawcze.

STIKKER ODCHODZI?

PARYŻ PAP. W paryskich kołach NATO mówi się o możliwości zmiany na stanowisku sekretarza generalnego organizacji atlantyckiej, ponieważ Dirk STIKKER myśli o podaniu się do dymisji „ze względu na zły stan zdrowia”. Jako rzecznik generalny następcę Stikka wymienia się najczęściej b. ministra spraw zagranicznych Norwegii, Halvarda LAN-GE.

MIESIĘCZNY
DODATEK
„KURIERA
SZCZECIN-
SKIEGO”
NR 15 (22)

Kurier mojski

Wyznanie pani X

Jestem... marynarzowa

Nazywam się X. Mam nazwisko, jak wszyscy ludzie, ale wokół mówią... zobacz, poszła marynarzowa. Słyszę za plecami szepty kobiet i półgębkiem wymieniane uwagi łowelaśców. No więc, jestem marynarzowa. Noszę francuskie siatkowe pończochy, włoskie szpilki, angielskie bluzki i zagraniczny płaszcz z orłatlonu. Używam też szminki firmy „Cutex”. W garażu stoi „Octavia”.

— Męża...? Jak można zażądać czegoś, czego się nie ma? Bo męża mam tylko teoretycznie. W ciągu 10 lat, które minęły od dnia ślubu, byliśmy razem... 4 lata. Nasze życie wyznaczają powitania i pożegnania, chwile miłości, kradzieże okrutnemu czasowi, często w domach marynarza. Później, gdy między burzą statku, a keją tworzy się coraz szerszy pas wody, zostaje znów samotność i pustka.

— Pytacie, czy mam dzieci? — Mam, dwoje. I im poświęcam cały swój czas. Ale która

kobieta zgodzi się być tylko i wyłącznie matką, mając trzy dzieci lat...? Czasami mam wszystkiego dość i zagranicznych ciuchów i „Octavię” i życia. Nieraz, gdy sen nie przychodzi, jest wiele czasu do rozmysłu. Za ścianą mieszkają małżeństwa, które kochają się i kłóca, k' re razem przeżywa ją wszystkie troski i radości. A ja jestem sama. Obok na łapczanie jest puste miejsce. Można najwyżej wtulić głowę w poduszkę i wyplakać się cicho, aby nie zbudzić dzieci. Można pomarwić się, dlaczego już od dwóch tygodni nie ma od niego listu, czy czasem nie stało mu się coś złego, czy nie jest chory, albo czy...?

Nie, ja wiem, że on tego nie zrobi, ja mu wierzę. Sens naszego życia polega właśnie na obopólnym zaufaniu. Czy wiecie jednak, jak trudno jest czasem trwać w tej wierze, jeżeli od wyjazdu minęło już kilka miesięcy i jeżeli się wie, że w Hamburgu, Londynie, Genewie czy Casablance za niewiele groszy można kupić kilkanaście stóletnią dzivkę...? I jeżeli się wie, że na każdym niemałym statku jest kolega, któremu się w życiu nie poświęciło, i który już do końca życia będzie powtarzać, że wszystkie kobiety, to k... Czy te rozmowy i bezsenne noce, spędzone w tropiku nie nadszarpały wiary u niego? Czy czasami po powrocie nie zażąda sprawozdania z każdego dnia nieobecności, nie chce prowadzić ponizającego mnie i jego śledztwa z kim spotykałam się w ciągu tych kilku miesięcy...? A może na podstawie zawistnej plotki „jakiejś usłużnej sąsiadki” kryknie na mnie w występie zażdrości i rozdrażnienia:

— To ja z siebie żyły wypruwam, żebyś miała dobre ciuchy przywozić, samochód kupiłam, a ty...

— W takich chwilach człowiek zapomina, że ciuchy i samochód nie przeliczają się do męża.

— Najtrudniejsze są bezsenne noce, ale później przychodzi raneć z wszystkimi kłopotami.

Mówicie, że każdy ma kłopoty? Tak, to prawda, ale w innych małżeństwach dźwiga się je wspólnie, a ja muszę sobie radzić sama. I wówczas, gdy Marysia jest ciężko chora, gorączkuje i trzeba starać się o lekarza i lekarstwa, i wówczas gdy Jacek nie chce się uczyć, bo nie czuje ojcowskiej ręki. Muszę sama zreperować światło, gdy przepała się korki i wbić gwóźdź, zanieść do naprawy radio i ramę z wybitą szybą. Muszę wszystko umieć zrobić, bo ja jestem marynarzowa!

— Co? Nieprawda, że tak pracowicie spędzacie czas, że bawie się...? Oczywiście! Choćdz czasami z przyjaciółkami lub znajomymi do kawiarni, do kina czy teatru. Niekiedy zamiast rozrywki czy zabawy

(Dokończenie na str. następniej)

Czas, to pieniądz

CHOC powiedzenie przytoczone w tytule znane jest od setek lat, my tę prawdę ponownie dziś odkrywamy. Wśród rezerwy ujawnionych dzięki analizom zatrudnienia i wydajności pracy, dokonanych przez zespół zakładowe przedsiębiorstw gospodarki morskiej na podstawie uchwały Rady Ministrów i CRZZ — czelowe miejsce zajmuje właściwie kwestia wykorzystania czasu pracy — zarówno ludzi, jak maszyn i urządzeń.

W naszym wypadku powiedzenie to zawiera podwójny sens. Nie wykorzystany czas ludzi i maszyn, to wydane bezproduktywnie pieniądze — na płace lub nakłady inwestycyjne, pieniądze, które w rezultacie nie przynoszą żadnych korzyści. I tu tkwi ten drugi sens. Praca, opłacona praca ludzi i urządzeń musi dawać efekty ekonomiczne w postaci określonej produkcji czy usług, a więc w ostatecznym rezultacie — w postaci pieniędzy.

Czas tracimy w różnorodne sposoby, na skutek złej organizacji, bumelanctwa czy wreszcie biurokracji.

Zespół — zakładowy w PPDiUR „Gryf” dokonał m. in. analizy przyczyn nieobecności usprawiedliwionej w trzech największych wydziałach Zakładu Przelówstwa Wstępnego. Liczby, które otrzymano, są pouczające. Jeżeli usprawiedliwioną nieobecność uznać za 100, to ludzie tracili czas na załatwienie następujących spraw:

- technictwo i krwiodawstwo 45,3 proc.,
- sady, adwokaci, komornicy 16,7 proc.,
- WKR, MO, rady narodowe, ADM 13,8 proc.,
- gazownia, elektryczność i opał 3,4 proc.,
- szkoły, przedszkola, żłobki 2,5 proc.,
- sprawy rodzinne 1,7 proc.,
- inne 19,3 proc.

Z TYCH kilku danych wynika, że 41 proc. usprawiedliwionej nieobecności pracowników w zakładzie jest wynikiem biurokratycznej mitręgi w wielu urzędach i instytucjach. Jeżeli uwzględnimy, że w pozycji — technictwo — tracono czas nie tylko na samo leczenie, lecz przede wszystkim na zekanie w kolejkach, to oka-

że się, że i tu można by było zaoszczędzić sporo godzin. W wypadku jednego wydziału liczba tych godzin może nie jest nawet znaczna, ale w skali miasta, województwa i kraju, godzin tych są miliony. Ten czas nie daje pieniędzy, jedynie je pochłania.

Powiedzenie o „czasie” odnosi się w „Gryfie” nie tylko do ludzi, Również do statków.

Jeżeli KSR uznała, że dzięki poprawieniu gotowości technicznej statków łowczych można w IV kwartale br. złowić o 1000 ton ryb ponad ilości przewidziane planem operacyjnym, to znaczy, że rezerwy są znaczne, że jednostki, były wie- le czasu tracą na bezproduktywne postoje w porcie.

STATKI handlowe są inwestycjami jeszcze droższymi od jednostek rybackich, kosztują wiele milionów złotych, ponadto nieeksploatowane nie tylko nie zarabiają, lecz w dodatku wynoszą znacznych kosztów na swoje utrzymanie. Tymczasem z referatu, przedstawionego na plenum Rady Zakładowej PZM wynika, że w lipcu br. ogólny średni czas postoju statku tego armatora w naszym porcie wyniósł 67 godzin, z czego tylko 48,5 godziny przypadło na czynności związane z eksploatacją. Czas stracony wyniósł zatem aż 19 godzin. Winę za te opóźnienia

ponosi wiele uzędów, przedsiębiorstw i instytucji.

Na wspomnianym plenum kapitału B. Bąbowski mówił, że drogocenny czas traci statki w 2000 mach remontowych, że niekiedy straty eksploatacyjne przewyższają siatkowo koszt naprawy awarii. Gdyby tak maszynować wszystkie siracone z obu przyczyn statko-ści, to może okazałoby się, że tegoroczny plan szczecińskiego armatora był możliwy do wykonania, mimo ciężkiej zimy i zaleźnia Baltyku!

ZESPÓŁ analizujący sytuację w Zarządzie Portu obliczył nawet ten czas w brzęczącej monecie. W 1964 r. wyniósł on łącznie 2,5 mln zł. W jaki sposób to zrobiono? Zwyczajnie KSR wskazała, że w rejonie przeladunków masowych moż-

(Dokończenie na str. następniej)

